

Les cartes que els lectors enviïn a aquesta secció han de ser originals i exclusives i han d'arribar mecanografiades, signades, amb el número de DNI, adreça i telèfon. No es publicaran cartes amb pseudònim ni amb inicials. Les cartes també es poden enviar per correu electrònic, a l'adreça opinio.diaridegirona@epi.es.

Donem suport al el bàsquet

Llegeixo sorprès les declaracions de la Sra. Anna Pagans, en les quals manifesta el no cap a l'ampliació o construcció d'un nou pavelló poliesportiu, al·legant la no necessitat, «per un tema de coherència» i com a solució aporta fer «l·listes d'espera i quan es produeixi baixes d'un soci fer altes». No sembla, al meu entendre, la millor solució per als que ens agrada aquest esport i seguim amb entusiasme el CB Akasvayu, si el club ha arribat a un nombre de socis que coincideix amb l'aforament, ho tenim dolent per veure en directe un partit, i haurem de resignar-nos a contemplar-lo ocasionalment a la televisió. Sóc entrenador de bàsquet, i no m'imagino que el meu club fes l·listes d'espera per a aquells jugadors entusiasmats en aquest esport. L·listes d'espera ja en tenim per desgràcia en altres àmbits, no en fem més.

L'esport és cosa de tots i des de la mateixa administració s'ha de fer el màxim esforç possible per potenciar-lo. El fenomen Akasvayu és únic, Girona, té un moment envejable perquè el bàsquet sigui referent espor-

tiu, per a tots, i especialment per als nens. La possibilitat que tenen els jugadors dels clubs esportius d'accedir al pavelló per assistir a un partit, per invitació del mateix club Akasvayu, ja mateix desapareixerà, poc s'hi valen els esforços dels clubs esportius, de la mateixa federació, si l'administració no dóna suport i facilita projectes que a sobre, com bé diu la Sra. Anna Pagans, no és problema de diners. Si els èxits de l'Akasvayu continuen, i això esperem tots, la projecció de Girona, fora de Catalunya i d'Espanya, està assegurada, no desaprofitem aquesta oportunitat. —Damián Lahoz Arjona. Figueres.

Som europeus

Se solia dir que Àfrica començava als Pirineus, a mi per se-

gons que no em sabia greu i la veritat tan em fa. Però si em toquen la salut i, com a bon català, la butxaca, parlem-ne.

L'aigua de Caldes de Malavella te arsènic per damunt del que estableix la normativa europea, i segons sembla llarg i ample. Al principi em vaig pensar que era de la sequera i que seria cosa de pocs mesos, hi havia llocs que encara estaven pitjor i la sequera no és culpa de ningú, ni tan sols de l'Ajuntament, (el repartiment de l'aigua, però, sí). Passats els mesos sense que el problema es resolgui, m'assabento que el problema ve de lluny (com el PSUC) i no va enlloc, es queda.

A veure si ho entenc, des del 2003 aquest Ajuntament incompleix la llei, i ningú diu res, bé algú gosa mencionar-ho però d'aquí no passa. Una mica mesells sí que som.

Recordo que amb un grup vàrem anar a parlar amb el Sr. Casas, per un assumpte que no fa al cas, en un moment de la conversa em va preguntar tot ofès que si el creia capaç de fer una cosa mal feta a consciència, li vaig dir que sí, que tots podem fer-ho. Bé no es per res, però no complir una llei, atemptar contra la salut pública i causar un perjudici econòmic és, segons el Sr. Casas, una forma absolutament correcta i fins i tot cristiana d'actuar.

El nou consistori, de moment si més no, ens ha avisat, però a part d'això fa alguna cosa més? Perquè celebrar la festa de l'aigua en un poble on l'aigua de l'aixeta no és potable és com celebrar la festa de l'energia atòmica a Txernobil.

Naturalment estem parlant d'efectes a llarg termini, però fa anys que això passa, no ho perdeu de vista, o és que haurem d'esperar que algú se'n mori per posar-hi remei?

—Margarida Vila Solé. Caldes de Malavella.

Nacionalista i catòlic

Que difícil és ser nacionalista i catòlic! Hi ha moltes coses d'Espanya que em rebenten, però tinc idees de fons que no puc compartir amb les esquerres. No m'agrada anar defensant la llibertat amb el PP. Anims Srs. de CiU, el centre és un bon lloc.

—Consol Xiberta Jover. Girona.

AMB LA V DE BERGÉ

Angela Merkel fa història a Alemanya al convertir-se en la primera cancellera